

hævede, at han i sin Tale havde omtalt dansk Arbejde paa et enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til Radioanlægget i Grønland, er dette jo netop et typisk Eksempel paa, hvorledes det saglige forsvinder, naar det ærede Medlemmer taler, og det personlige kommer i Forgrunden. For det kan ikke nægtes, at naar man læser dette Afsnit af Talen igennem, er det, der bliver tilbage af den, Angrebet paa Indenrigsministeren.

Det ærede Medlem sagde, at vi Konservative intet som helst havde gjort til Støtte for Erhvervslevet, Kendsgerningerne er jo lidt haarde at bides med, men det ærede Medlem synes altsaa ikke at være bange derfor. Jeg behøver blot at paapege en enkelt Ting, som at det konservative Parti i sin Tid medvirkede til Importregulering for Skotøj og Cigarer, skønt vi altid har været af den Opfattelse, at Importregulering egentlig ikke var den gode Vej. Og da man fra Regeringspartiets Side ønskede at komme bort fra Importreguleringen, stod vi som Forsvarere af denne indtil det Øjeblik, da vi fik den erstattet af noget, der efter vor Mening var lige saa virkningsfuldt, nemlig Krisetoldloven, og at denne har virket gunstigt med Hensyn til Beskæftigelsen i de to Fag, behøver jeg ikke at fortælle det ærede Medlem Hr. Stauning, det ved han meget bedre end jeg. Naar det ærede Medlem sagde, at vi havde staaet som ligegyldige Tilskuere ved Huslejeloven, er heller ikke dette rigtigt, tværtimod. Men vi har paa dette som paa saa mange Omraader set det som vor Op-gave ikke at gaa ensidigt til den Side, som maaske gav de fleste Stemmer, men at forsøge at løse dette Spørgsmaal uden Vælgerfrygt paa en Maade, som begge Parter kunde være tjent med. Det er vor Indsats i denne Sag, og den taaler at vejes paa en saglig Vægtskaal.

Det ærede Medlem Hr. Rode omtalte de Radikales Villighed til at gaa med. Ja, de er villige til at gaa med til alle de Foranstaltninger, hvorom vi alle er enige, og saa derudover til Importregulering. Men naar vi drøfter Tingene her, er det Spørgsmaal, der har Interesse, jo dette: hvorledes staaer Partierne overfor de Ting, hvor Uenigheden gør sig gældende? Det ærede Medlem gik stærkt imod mit Parti og sagde, at vi stadig red paa Told paa

Kaffe, Told paa Sukker, Told paa Ris, Told paa Sago — 4 Gange Ordet Told i 12 Ord, videre kan man dog vist ikke naa i Retning af Tolderi. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at i det Forslag, som vi har fremlagt, har vi udtrykkeligt undtaget Sukkertolden, og at vort Guldtoldsforslag i øvrigt aldeles ikke rider paa disse Ting. Nej, der er andre Steder, hvor man har redet paa disse Ting, f. Eks. i Sverige, hvor Socialdemokraterne som bekendt har indført en Kaffetold, en Kaffetold af 50 Ø. pr. kg mod 17 Ø. herhjemme; der kan man tale om at ride paa Kaffen. Det ærede Medlem sagde videre: Der er for mig intet, der gør det afgørende, at det skulde være nødvendigt at gaa til de Forbrugsartikler, som vi stadig beskæftiger os med. Nej, det er netop hele Tonen fra den Side, og det er selvfølgelig populært at gaa ud og sige til Vælgerne, at de brede Lag behøver ikke at bære nogen Del af Byrderne. Men det er ikke nogen rigtig Lære; vi naar efter min Overbevisning kun fremad, naar ogsaa de brede Lag — naturligvis ikke alene de brede Lag — bærer Byrden. At vi skulde stræbe efter at faa Byrden *fortrinsvis* væltet over paa de brede Lag, er jo ganske urigtigt, saaledes som et Blik paa Skattelovgivningen og paa Skatteligningen viser.

Naar man priser Importreguleringen, saaledes som de ærede Medlemmer Hr. Stauning og Hr. Rode gør det, peger man lejlighedsvis paa Valutakommissionens Betænkning fra 1920, som anviste Importregulering af en hel Række Varer. Nu er det naturligvis betænkeligt at nævne denne Kommissionsbetænkning her i Tinget, for vi ved saa sikkert som noget, at naar den er nævnt, kommer der en Diskussion imellem de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Hauge om, hvad der staaer eller ikke staaer i den Betænkning. Men andre har allerede nævnt den, og derfor kan jeg vel ogsaa have Lov til at gøre det og sige, at Følgen af en Gennemførelse af de Importreguleringer, der der var foreslaaet, vilde være en Nedgang i Toldindtægten paa ca. 31 Mill. Kr., og derfor maa jeg bede de Herrer, som saa stærkt tager til Orde for Importregulering, paavise de Indtægter, som skal erstatte de Toldindtægter, Staten vil miste, naar vi gaar over